

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE TWEDE KAMER

ARREST

nr. S/2011/0010 van 22 februari 2011
in de zaak 1011/0002/SA/2/002

In zake:

1. [REDACTED]
2. [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Thomas RYCKALTS
kantoor houdende te 2800 Mechelen, Antwerpsesteenweg 16-18
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

*Tussenkomen
partijen :*

1. [REDACTED]
2. [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Luc VANKERCKHOVEN
kantoor houdende te 2440 Geel, Stationsstraat 86
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 23 augustus 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 1 juli 2010.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Geel van 12 april 2010 houdende de stedenbouwkundige vergunning voor het verbouwen van een bestaande hoeve naar een horecazaak met woonst verworpen.

De deputatie heeft beslist dat de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Geel van 12 april 2010 wordt bevestigd.

Het betreft een perceel gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend maar wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd.

De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partijen betreffende de vordering tot schorsing is vervat in hun verzoekschriften tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 15 februari 2011, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Laura VALGAEREN die loco advocaat Marc HUYSMANS verschijnt voor de verzoekende partijen en advocaat Luc VANDEKERCKHOVEN die verschijnt voor de tussenkomende partijen, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

■■■■ vragen met op 1 september 2010, op 3 december 2010 en op 19 december 2010 ter post aangetekende verzoekschriften om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 19 januari 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoekers tot tussenkomst aangemerkt kunnen worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing en de vordering tot nietigverklaring.

IV. FEITEN

Op 25 februari 2010 (datum ontvangstbewijs) dienen de tussenkomende partijen, namens de bvba ■■■■, bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Geel een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het verbouwen van een bestaande hoeve naar een horecazaak met woonst".

Met betrekking tot het betrokken pand kan volgende historiek worden geschetst:

- in de periode tussen 1919 en 1930 werd de oorspronkelijke woning opgericht
- op 21 november 1966 verleende het college van burgemeester en schepenen van de stad Geel een stedenbouwkundige vergunning voor het verbouwen van een woning waaronder een uitbreiding met een kleine uitbouw aan de linkerzijde van de woning.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 28 juli 1978 vastgesteld gewestplan 'Herentals-Mol', gelegen in woongebied.

Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Antwerpen – Onroerend Erfgoed brengt op 29 maart 2010 een gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Geel verleent op 12 april 2010 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partijen en overweegt hierbij het volgende:

“... ”

Het oorspronkelijke gebouw dateert van de jaren 1919-1930. Op 21/11/1966 werd door het college van burgemeester en schepenen een bouwvergunning verleend voor de verbouwing van de woning- kenmerk 52.299/D.

Dit ontwerp stelt nu de verbouwing voor van de bestaande hoeve tot horecazaak met woonst.

De bestaande voorgevelbreedte van 9,52 meter en de diepte van 26,99 meter blijven behouden. Aan de linkergevel wordt de hoeve uitgebreid met een koelcel en privétoegang en een sas. De uitbreiding wordt voorzien over een totale oppervlakte van 18, 61m².

Het gelijkvloers voorziet een woongedeelte met een horecazaak. Op de verdieping is er in het privégedeelte slaapruiimte voorzien en een vergaderruimte in het publieke gedeelte. De bestaande raamopeningen in de achtergevel blijven behouden.

De werken worden uitgevoerd in recuperatiesteen en een houten gevelbekleding. Voor de dakbedekking worden rood genuanceerde pannen gebruikt.

Volgens de op plan vermelde berekeningsnota van de parkings zijn er 3 parkeerplaatsen vereist.

“... ”

Tegen deze beslissing tekenen de verzoekende partijen op 12 mei 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van onbekende datum adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep niet in te willigen.

Na de partijen te hebben gehoord op 28 juni 2010, beslist de verwerende partij op 1 juli 2010 om het beroep niet in te willigen en de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Geel van 12 april 2010 te bevestigen en overweegt hierbij het volgende:

“... ”

Verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening

Volgens het vastgestelde gewestplan situeert de aanvraag zich in woongebied.

De woongebieden zijn bestemd voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd, voor groene ruimten, voor sociaal-culturele inrichtingen, voor openbare

nutsvoorzieningen, voor toeristische voorzieningen, voor agrarische bedrijven. Deze bedrijven, voorzieningen en inrichtingen mogen echter maar worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving.

De aanvraag is principieel in overeenstemming met de planologische bestemming van het gewestplan.

Men wenst de bestaande hoeve om te bouwen tot een horecazaak met woning.

De bestaande hoeve is ingeplant op de rooilijn en heeft een breedte van 9m52. De hoeve heeft een bouwdiepte van 26m99, waar ze grotendeels op de achterste perceelsgrens gelegen is. Het gebouw staat ingeplant op 1m88 van de linker perceelsgrens. T.o.v. de rechter perceelsgrens wordt een afstand van min. 11m38 gerealiseerd ten aanzien van het hoofdgebouw. Aan de linker zijde is een kleine uitbouw voorzien, waarvoor in 1966 een vergunning werd afgeleverd.

Het volume van het hoofdgebouw blijft behouden. De hoeve wordt aan de linker zijde uitgebreid met een koelcel en een overdekte inkom (privé) naast de bestaande uitbouw. De uitbouw heeft een afstand van ca. 4m65 ten aanzien van de linker perceelsgrens. De uitbouw wordt voorzien met een plat dak met een hoogte van 2m98. Rekening houdend met de specifieke perceelsconfiguratie is deze afstand aanvaardbaar vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening.

Verder wordt een functiewijziging aangevraagd. De oorspronkelijke stal wordt ingericht als horecazaak voor ca. 35 personen. Onder het schuin dak wordt een vergaderzaal voorzien voor 15 personen (boven de keuken van horecazaak). De woonfunctie achteraan wordt behouden.

Het inrichten van een horecazaak is principieel aanvaardbaar. Het betreft een relatief kleine zaak, waarvan de hinder beperkt zal blijven. De eventuele hinder die deze functiewijziging met zich meebrengt (toename verkeersbewegingen e.d.) valt binnen hetgeen men mag verwachten in woongebied en is aanvaardbaar met het oogpunt van goede ruimtelijke ordening.

Wat de erfdienstbaarheid betreft, kan gemeld worden dat dit een burgerrechtelijke aangelegenheid is die niet van stedenbouwkundige aard is.

In de rand hiervan kan wel opgemerkt worden dat de functiewijzigingen perfect plaatsvinden zonder gebruik moet worden gemaakt van de erfdienstbaarheid. De horecazaak is immers bereikbaar via de [REDACTED].

De aanvraag kan aanvaard worden vanuit het oogpunt van goede ruimtelijke ordening. (...)

De aanvraag is principieel in overeenstemming met de planologische bestemming en met de decretale en reglementaire bepalingen.

*De aanvraag kan vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening worden aanvaard.
...”*

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Standpunt van de partijen

De tussenkomen de partijen wijzen erop dat de betekening van de bestreden beslissing gebeurde bij brief van 22 juli 2010. Zij menen dat de stelling van de verzoekende partijen dat, ingevolge het aanbieden van de aangetekende zending aan de verzoekende partijen op 23 juli 2010, de termijn voor het instellen van het beroep bij de Raad is beginnen te lopen op 24 juli 2010, als niet correct te beschouwen is.

De tussenkomen de partijen menen dat de datum van de poststempel, wat betreft de berekening van de termijnen, bewijskracht heeft zowel voor de verzending als voor de ontvangst.

De tussenkomen de partijen menen dan ook dat het verzoekschrift van 23 augustus 2010 ten vroegste kan zijn ontvangen op 24 augustus 2010 zodat de termijn om bij de Raad in beroep te komen met één dag verstreken is.

Beoordeling door de Raad

De bestreden beslissing werd, zo blijkt uit stukken in het dossier, door de verwerende partij bij brief van 22 juli 2010 aangetekend verzonden aan de verzoekende partijen op 2 augustus 2010.

Het door de verzoekende partijen ingestelde beroep, bij aangetekend schrijven van 23 augustus 2010, is dus tijdig.

De exceptie van laattijdigheid kan dan ook niet worden aangenomen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partijen

Standpunt van de partijen

De verzoekende partijen stellen dat zij rechtstreekse burens zijn van de tussenkomen de partijen en van het perceel waarvoor bij de bestreden beslissing de stedenbouwkundige vergunning werd verleend. Met verwijzing naar artikel 4.8.16, §1, 3° VCRO en naar rechtspraak van de Raad van State concluderen de verzoekende partijen dat zij over het rechtens vereiste belang beschikken om een beroep in te dienen bij de Raad.

Verder werpen zij in hun uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel mogelijke hinder op die zij kunnen ondervinden van de bestreden vergunningsbeslissing.

Beoordeling door de Raad

Om als derde belanghebbenden bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO dat de verzoekende partijen, als natuurlijke personen of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kunnen ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist dus niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is. Wel zullen de verzoekende partijen het bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zullen de verzoekende partijen dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervinden of zullen ondervinden. In voorkomend geval zullen de verzoekende

partijen beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te dienen bij de Raad.

De Raad is van oordeel dat het loutere nabuurschap op zich niet zonder meer kan volstaan om de verzoekende partijen het rechtens vereiste belang bij het voorliggende beroep te verschaffen.

Anderzijds stelt de Raad vast dat de verzoekende partijen in de uiteenzetting van hun moeilijk te herstellen ernstig nadeel voldoende aannemelijk maken dat zij als omwonenden rechtstreekse dan wel onrechtstreekse hinder en nadelen kunnen ondervinden als gevolg van de bestreden vergunningsbeslissing.

Dit is voldoende om het rechtens vereiste belang conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vast te stellen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

Ter openbare terechtzitting van 15 februari 2011 heeft de raadsman van de tussenkomende partijen verklaard dat deze geen aanvang zullen nemen met de uitvoering van constructieve werkzaamheden en dit in afwachting van een uitspraak door de Raad omtrent de vordering tot vernietiging.

De raadsman van de verzoekende partijen bevestigde ter openbare terechtzitting van 15 februari 2011 dat deze in dat geval niet aandringen op de behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Een schorsing van de tenuitvoerlegging kan enkel bevolen worden indien die schorsing op de een of andere manier voor de verzoekende partijen nog een nuttig effect kan hebben.

Nu de tussenkomende partijen, zijnde de begunstigden van de bestreden beslissing, zich ertoe verbinden de bestreden beslissing niet uit te voeren en dit tot aan de uitspraak omtrent de vordering tot vernietiging, heeft de gevorderde schorsing op dit moment voor de verzoekende partijen geen nut meer aangezien de bestreden beslissing in die periode hen geen nadeel kan berokkenen.

Het komt de Raad voor dat in deze omstandigheden de behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing onbepaald dient te worden uitgesteld.

Mocht blijken dat de tussenkomende partijen zich niet houden aan hun belofte en alsnog tot uitvoering van de bestreden beslissing zouden overgaan, kan de Raad door de verzoekende partijen op gelijk welk ogenblik opnieuw gevat worden.

VII. AMBTSHALVE MIDDELEN

A. Vooraf

De omstandigheid dat de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing onbepaald wordt uitgesteld, staat er niet aan in de weg dat de Raad, teneinde de tegensprekelijkheid van het debat te garanderen, de partijen reeds in de huidige stand van het geding, om redenen van proceseconomie en in afwachting van de fixatie van de zitting waarop het beroep tot vernietiging zal behandeld worden, de mogelijkheid biedt te antwoorden op de hierna geformuleerde ambtshalve middelen die de Raad, gelet op artikel 4.8.3, §2 VCRO en onverminderd de eventuele gegrondheid van de door de verzoekende partijen ingeroepen middelen, ten aanzien van de bestreden beslissing in overweging neemt. In zoverre aan de tussenkommende partijen toelating werd verleend om in de debatten betreffende de vordering tot vernietiging tussen te komen, is de Raad van oordeel dat aan de tussenkommende partijen eveneens de mogelijkheid moet worden geboden om te antwoorden op de hierna geformuleerde ambtshalve middelen.

B. Schending van 4.7.23, §1, eerste lid VCRO, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen, de materiële motiveringsplicht en de beginselen van behoorlijk bestuur, meer specifiek het zorgvuldigheidsbeginsel.

Eerste onderdeel

Artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO bepaalt uitdrukkelijk dat de deputatie haar beslissing over het ingestelde beroep neemt op grond van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar.

In het licht van de formele en materiële motiveringsplicht, vereist artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO dat uit de bestreden beslissing zelf moet worden kunnen afgeleid of de deputatie bij het nemen van haar beslissing op gemotiveerde wijze is afgeweken van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, dan wel of de deputatie zich op gemotiveerde wijze heeft aangesloten bij de visie van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en zich de motieven van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar eigen heeft gemaakt.

Artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO veronderstelt met andere woorden dat zowel de feitelijk als de juridisch determinerende overwegingen van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar worden opgenomen in de beroepsbeslissing zodat op basis van de beslissing zelf kan nagegaan worden of de deputatie haar beslissing daadwerkelijk op grond van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar heeft genomen.

De Raad stelt evenwel vast dat de verwerende partij in de bestreden beslissing op geen enkel ogenblik enig gewag maakt van het bestaan van een verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar. Rekening houdend met wat hoger werd gesteld kan dit niet worden aanvaard. Hetzelfde geldt overigens evenzeer voor de omstandigheid dat het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar zich gebeurlijk in het administratief dossier bevindt en aldus consulteerbaar is of was voor de partijen.

Aangezien in de bestreden beslissing op geen enkele wijze melding wordt gemaakt van het bestaan van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, en het derhalve gissen is naar de feitelijke en juridische determinerende overwegingen uit het verslag, kan niet worden nagegaan of de verwerende partij haar beslissing daadwerkelijk op grond van vermeld verslag heeft genomen en hierbij eventueel andersluidende overwegingen op afdoende wijze heeft weerlegd, schendt de bestreden beslissing artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen, evenals de materiële motiveringsplicht.

Tweede onderdeel

Aangezien uit de bestreden beslissing niet kan worden afgeleid of zij daadwerkelijk op grond van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar werd genomen, minstens dat niet kan worden vastgesteld of de verwerende partij rekening heeft gehouden met de determinerende overwegingen, zowel in feite als in rechte, van vermeld verslag, en dit ongeacht de aard en de draagwijdte ervan, schendt de bestreden beslissing het zorgvuldigheidsbeginsel.

Opdat de verwerende partij een zorgvuldige beslissing zou kunnen nemen, dient zij de aanvraag aan een eigen, zorgvuldig en afdoend onderzoek te onderwerpen. Gelet op artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO kan niet worden betwist dat het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar hierbij een essentieel en noodzakelijk te onderzoeken aspect van het dossier is.

Nu niet kan worden beoordeeld of het verslag van de provinciale stedenbouwkundig ambtenaar effectief in de besluitvorming van de verwerende partij werd betrokken moet dan ook tot het kennelijk onzorgvuldig karakter van de bestreden beslissing worden besloten.

C. Schending van artikel 4.7.21, §1, eerste lid *in fine* VCRO, van artikel 4.7.21, §8 VCRO, van artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO en van artikel 4.7.23, §5, eerste lid VCRO en wegens machtsoverschrijding.

Overeenkomstig artikel 4.7.21, §1, eerste lid *in fine* VCRO onderzoekt de deputatie bij het behandelen van het beroep de aanvraag in haar volledigheid en neemt zij, gelet op artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO, haar beslissing omtrent het ingestelde beroep op grond van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en nadat zij of haar gemachtigde de betrokken partijen op hun verzoek schriftelijk of mondeling heeft gehoord.

Overeenkomstig artikel 4.7.21, §8 VCRO schorst het indienen van een beroepsschrift bij de deputatie de uitvoering van de (door het college van burgemeester en schepenen verleende) stedenbouwkundige vergunning tot aan de betekening van de beroepsbeslissing aan de aanvrager. Overeenkomstig artikel 4.7.23, §5, eerste lid VCRO mag van een vergunning, afgegeven door de deputatie, gebruik worden gemaakt vanaf de zesendertigste dag na de dag van de aanplakking.

De aangehaalde artikelen bevestigen en verfijnen het beginsel van de devolutieve werking van het georganiseerd administratief beroep als gevolg waarvan de overheid die in beroep uitspraak doet over een aanvraag zulks doet op grond van een eigen beoordeling van de aanvraag zonder daarbij gebonden te zijn door de argumenten die werden aangewend en door de adviezen die werden gegeven in de daaraan voorafgaande administratieve procedure.

Gegeven het voorgaande zal de deputatie, zodra zij een beroep tegen een vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen ontvankelijk acht, een beslissing over de aanvraag moeten nemen en zal zij bijgevolg een stedenbouwkundige vergunning verlenen dan wel weigeren. Deze vergunningsbeslissing van de deputatie komt in voorkomend geval, wanneer het beroep ontvankelijk wordt bevonden, in de plaats van de conform artikel 4.7.21, §8 VCRO geschorste beslissing van het college van burgemeester en schepenen. Wanneer de deputatie daarentegen van oordeel is dat het beroep tegen een vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen onontvankelijk is, zal de betekening van deze beroepsbeslissing aan de aanvrager tot gevolg hebben dat de schorsing van rechtswege wordt opgeheven en dat de vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen haar rechtskracht herneemt.

De Raad stelt evenwel vast dat de verwerende partij, na te hebben geoordeeld dat het beroep van de verzoekende partij op ontvankelijke wijze was ingesteld, in het beschikkende gedeelte van de bestreden beslissing het volgende bepaalt:

“ ...

Artikel 1 – Het beroep van █████, belanghebbende derde, tegen het besluit van 12 april 2010 van het college van burgemeester en schepenen van Geel, waarbij de stedenbouwkundige vergunning voorwaardelijk wordt verleend tot het verbouwen van een bestaande hoeve tot een horeca met woonst, op een terrein, gelegen █████, wordt niet ingewilligd.

Het besluit van het college van burgemeester en schepenen van Geel d.d. 12 april 2010 wordt bevestigd.

...”

In zoverre de verwerende partij bijgevolg enerzijds vaststelt dat het beroep van de huidige verzoekende partijen ontvankelijk is doch niet wordt ingewilligd en anderzijds van oordeel is dat hierdoor de beslissing van 12 april 2010 van het college van burgemeester en schepenen wordt bevestigd en dus kennelijk zelf geen eigen beslissing over de aanvraag neemt, schendt de bestreden beslissing artikel 4.7.21, §1, eerste lid *in fine* VCRO, artikel 4.7.21, §8 VCRO, artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO en artikel 4.7.23, §5, eerste lid VCRO.

De bestreden beslissing is hierdoor tevens aangetast door machtsoverschrijding aangezien de verwerende partij, als orgaan van actief bestuur, een beslissing heeft getroffen waartoe zij niet bevoegd is. In het licht van wat hoger werd gesteld kon zij, in geval van een ontvankelijk beroep, immers enkel beslissen om de stedenbouwkundige vergunning te verlenen dan wel te weigeren.

VIII BEVEL CONFORM ARTIKEL 4.8.15 VCRO TOT HET DOEN OVERLEGGEN VAN BESCHIEDEN EN INLICHTINGEN AAN DE RAAD

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen in hun tweede middel opwerpen dat de hoorzitting bij de verwerende partij werd voorgezeten door de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar doch dat nergens uit blijkt of deze daartoe gemachtigd was in de zin van de VCRO.

Artikel 4.7.23, § 1 VCRO bepaalt hieromtrent dat de deputatie of haar gemachtigde de betrokken partijen op hun verzoek schriftelijk of mondeling hoort.

In het dossier van de verwerende partij is geen enkel stuk aanwezig dat de Raad toelaat te onderzoeken of de hoorzitting met betrekking tot de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 4.7.23, § 1 VCRO verliep en wie de hoorzitting voorzat.

Het past dan ook dat de verwerende partij de beslissing bijbrengt waarin zij, in uitvoering van artikel 4.7.23, §1 VCRO, een machtiging geeft tot het horen van de betrokken partijen in het kader van de administratieve beroepsprocedure zoals bedoeld in de artikelen 4.7.21 tot en met 4.7.25 VCRO. Eveneens past het dat de verwerende partij een stuk bij bijbrengt waaruit blijkt wie de hoorzitting met betrekking tot de bestreden beslissing heeft voorgezeten.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden vergunning wordt onbepaald uitgesteld.
2. De Raad verzoekt alle partijen in het geding om met een aanvullende nota en binnen een termijn van dertig dagen te rekenen vanaf de betekening van huidig arrest, te antwoorden op de in onderdeel VII.B en onderdeel VII.C geformuleerde ambtshalve middelen.
3. De Raad verzoekt de verwerende partij om binnen een termijn van dertig dagen te rekenen vanaf de betekening van huidig arrest de beslissing bij te brengen waarin zij, in uitvoering van artikel 4.7.23, §1 VCRO, een machtiging geeft tot het horen van de betrokken partijen in het kader van de administratieve beroepsprocedure zoals bedoeld in de artikelen 4.7.21 tot en met 4.7.25 VCRO en om binnen dezelfde termijn een stuk bij te brengen waaruit blijkt wie de hoorzitting met betrekking tot de bestreden beslissing heeft voorgezeten.
4. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 22 februari 2011, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Katrien VISSERS, griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Katrien VISSERS

Hilde LIEVENS